

PORTA-VEU DEL ELEMENT JOVE DE GRANOLLERS.

DONARÀ UNA VOLADA CADA SETMANA.

Any II.

Granollers 25 de Abril de 1897.

Núm. 39.

La redacció no 's fá solidaria dels treballs firmats.

Redacció y Administració

J. Serracant y fill.

Plassa del Bestiar, Número. 34.

(CARRETERA)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre pago adelantat. . . . . 1'00 Pta.

No 's venen números solts.

Insertinse ó no, no 's tornan los originals.

A nostres lectors

Despullada LA PAPALLONA de las galas que solen adornar á la majoría de las publicacions d' aquest género y no abrigant mes ambició que la d' estimular á nostre jovent á las sempre saludables distraccions que brinda la cooperació á fi tan lloable, com es el de sostenir un porta-veu local, sempre faltat de materias, que no sigan, com havem dit, literarias, se sent en lo cas, creyent compendrer no solzament l' esperit dels cooperadors, sino també la de tots sos llegidors, d' empendrer lo vol en direcció fichsa, puig ha sentit la nova Primavera.

Lo camp en que volava LA PAPALLONA era fins are molt ample; la parla *academica* y la catalana fent barreja, oferían, ja ho sabem, mes ample espay, però avuy, que 'ns han fet sebrer

desde Madrit, que nostra llengua, es una llengua, estrangera, 'ns pujan los colors á la cara, com si volgués nostra sanah, tornar á marcar sobre l' escrit de Catalunya, las quatre barres qu' envá tracten de fer desapareixer alguns y 'l cor nos diu que ja qu' aixís se 'ns rebutja, no podem admetrer, dintre nostres columnas, un sol mot de parla castellana.

Som espanyols de cor; però consti que dins d' Espanya hi ha una regió que parla com parlaren nostres avis, y eixa herencia que 'ns pertoca; no la renunciarem jamay.

Ab lo present número comensem la tasca qu' ha de esser un xich penosa, n' obstant la causa es bona, justa, honrosa y molt será que no 'ns vinguin forças, que no hem tingut fins avuy pera sortir ayrosos en nostre empresa.

Ni farém política ni 's tocarán ja-

may assumptos de caràcter privat; volem aplegarnos á la bandera de Patria-Fides-Amor. Aixís ho sent nostre jove cor.

Som de la Patria y lluytarém per la Patria, sens descuydar la fé, perque sense aqueixa no hi hauria la primera. Si descuydabam aytal fonament, convertiriam la societat ab un altre Katipunan de cafres.

No cridarem may mori la llengua dels Gutierrez, però si que 'b totes nostres forças direm:

¡Visca la llengua catalana! ¡Visca Catalunya!

Avuy, deu tenir lloch á Gerona, la quinta Assamblea de l' Unió Catalanista. L' acte, segóns noticias, serà per demés important, passant de 250 los delegats suscrits al banquet.

Nostres llegidors estarán al corrent de quants acorts prenga l' Assamblea puig LA PAPALLONA hi estarà també representada per enviat especial.

LA REDACCIÓ.

“La Papallona”

FAULA

Dins lo jardí de la vida
volova de flor en flor
la papallona aixerida
xuclant lo nectar millor.

De sa ditxa jó, envejós,
vaig corre en aquell instant
detrás d' ella pressurós
Per anarla així atrapat.

Al bell punt que 'l bras alsava
per lograr lo meu content,
ella fugint me burlava

me burlava mon intent.

Tant com mes ella fugia
mon desitj creixía mes,
y atraparla may podia
per molt y molt que corres.

Mes un cop fent sa carrera
va pararse afatigada,
y va ferla presonera
la meva má despiedada.

Vaig satisfer mon anhel;
mes al descloure la má,
vejí com cástich del cel
que en pols se va transformá.

Lo qui al petit empresona
puig fa de sa forsa gala,
ja may obliidi una estona,
que aixó, com la papallona,
la vida á cendra 'ns iguala.

LLUÍS MATAS Y CARRÉ.

La Setmana

Resurréxit, exclamava ahir lo poble creyent, ab l' ánima vessant de goig, en recordansa á la redempció de l' humanitat, portada á cap ab lo sacrifici del Diví Mestre, que ab tot y esser lo fill de Deu volgué 'l sacrifici fins á la mes ignominiosa de las morts, per ensenyansa dels homens.

Demá donchs, llensant al oblit lo resurrexit d' ahir, veureu á l' humanitat tirant flors als peus de tot una colla de redemptors, incapassos del mes petit sacrifici, pero molt capassos de prometre una pluja de llangonisses y de manná per postres. La fé que la majoria sabrán sentir per un home que 'ls enganya y abusa de sa ignorancia, no la sabrán sentir ni la sabrán compondrer may per lo mateix Deu.

Aqueixa es la societat d' avuy; aqueixa es

la *turba-mulla* que 's llensará dintre pochs dias per plassas y carrers, are batent palmes, are assotant, no pera portar cap home al Calvari; no pera portarlo á predicar germanó y justicia, sino que per entronarlo com altre Pons Pilat sempre ab un ¡visca la llibertat!

Quan la consciencia dels homens se trobava menos despullada de la fé, no hi habia qui de bon grat se prestés á administrá 'ls bens públichs. Era precis arrastrarlos á la força, ja al municipi, ja á la associació, ja á la mateixa diputació.

Avuy es precis aná ab corassa pels carrers, si no 's vol esser embestit d' un pantorrilles: aqueixos son los que medran y ho poden tot. Es tanta la *llibertat* adquirida desde una trentena d' anys, que fins la tenen per atropellarho tot. Pera tot s' ha adquirit llibertat menos pera fer las cosas ab deguda consciencia.

Tanta degradació no va de baix á dalt; ve de dalt á baix, per algo existeix una *Porta del Sol*, qual irradiá la llum mes vergonyosa; llum de lienterna mágica, que fa sos raigs del color que li convé á cada mortal poderós; llum qu' enlluherna als flachs de vista; que fa tancar los ulls á l' honradés y es acomodaticia als corps y rates pinyades,

Voleu remediarmo? posen lassaretos entorn de Catalunya; no permeten l' us de careta tot l' any; no assistint á las bodas polítiques; sense eixas orgias, no hi haurá padrins; sense 'ls padrins guarda-espalllas no hi hauria ciutadans disposats á passar per demunt de tot, per por al castich de la justicia terrena, avuy befada y engrillonada, com antes engrillonaren y desterraren la del cor, abolínt la fé.

Tornau aqueixa á la societat y tindreu de nou patria, justicia y amor.

C. y N.

¿Quina hora es?

- Misatjer, bon misatjer
que correu com tren exprés,
¿sabríau exacte dirme

l' hora qu' es?

—No os puch servir viatjer
per que may ne porto res,
sinó cregau que os diría

l' hora qu' es.

Pró m' apar que si no m' erro
deuhen ser prop de las tres.
No obstant, no os asseguro

l' hora qu' es.

Si voleu saberho exacte
arrivéuse á ca 'n Ferres,
que lo ferro os marcará

l' hora qu' es.

—Gracias mil bon Misatjer
me 'n vaig á veurer ahont' es,
puig me convé sapiguerne

l' hora qu' es.

Sento no tenir rellotje
ni quartos per comprar res,
si 'n tingués, sempre sabría
quina hora es.

Si per ma sort algún dia
un benefactor troves
que digués, ¿Tu vols saberne

l' hora qu' es?

donchs aqui un te 'n regalo
qu' es or de lley y de pés.....
¡A tot hora miraria

l' hora qu' es.!

Pero com no crech trovarne
ningú que aixó me digués,
haig de quedar sens' saberne

l' hora qu' es.

Y si 'l senyor Director
per casualitat pogués
enviar algú per dirme

l' hora qu' es,

creguim, li agrahiria.....
 ¡Sentho horas!... Una.... dos. .. tres....
 No l' envíhi, que ja se
 quina hora es.

SALVADOR BADOSA R,

Noticias

Lo Regionalista, valent quinzinari de propaganda, suspés per ordre governativa en Barcelona, ha tornat á apareixer imprés en la ciutat de Gerona, pertocant son primer número al día 15 d' aquets mes.

Li desitjem bon coratje y pocas ensopgadas.

Segons se nos ha manifestat y ho participem ab gust á nostres suscriptors, perquè parla molt be en favor de Granollers, cada dia es major el número de familias que desitjan la instrucció pera sos fills, donchs son en número molt regular las alumnas que han ingressat en lo nou Col·legi denominat de «Nostre Señora dels Dolors» dirigit per D.ª Apolonia Pellerada y la senyoreta D.ª Dolors de Xam-mar, el que conta també ab una ben montada secció de confecció de roba blanca y de color, dirigida per la entesa directora D.ª Teresa Gili.

Com que la instrucció es la millor gala ab que poden los pares adornar á sos fills y es també la base fonamental pera 'ls menors, nos veyem en lo deber de donar nostre parabé á las familias que aixis ho entenen, puig respón á la cultura que te acreditada nostra vila.

Un dels dias de la present setmana tinguerem la satisfacció de saludar á nostre amich lo celebrat poeta D. Lluís Matas y Carré, á qui en endevant tindrem l' honor de contar entre 'ls col·laboradors d' aquest modest setmanari.

Aquest matí á las nou y mitja celebrarà sa primera missa en la Iglesia Parroquial, lo reverent Don Joseph Terrats y Ferres, apadrinantlo D. Joaquim Garriga y Amigó y la Sra. D.ª Filomena Puig y Bauenas, fent lo sermó mossen Antón Parareda y Comas.

Com á tresorer de la Junta encarregada de recullir fondos pera 'ls fills d' aquesta vila que tornin ferits ó malalts de Cuba ó Filipinas, li han sigut entre-

gadas á D. Vicents Puig noranta cinch pessetas y dotze centims, qual quantitat se recaudá en lo ball que á tal objecte celebrá la societat «La Alhambra» lo día dotze de Desembre últim.

Nostre Excelentisim Ajuntament á confiat al diputat provincial per las Aforas y Granollers, D. Joseph Espinós y Stoklein, lo pendó principal que assistirá á la professó que ab motiu del Compliment Pascual als malalts, invalids y presos deurá tenir lloch aquest matí á dos quarts de vuit.

Es de creure que será numerosa la concurrencia que assistirá á tan religiós acte.

Avuy deu trovarse á Mollet al objecte de revisar los somatents d' aquest districte, l' Excelentisim Sr. Capitá General de Catalunya, qui al mateix temps entregará las recompensas que 'ls hi han sigut concedidas á dos individuos del Somatent de Vallromanes.

Havem rebut una fulla impresa firmada per un republicá d' aquesta vila, en la que lamenta la actitud del director d' un setmanari local, qui, segons se diu en eixa fulla, ha rebut inmensos favors de una societat de la qual es avuy declarat contrari.

No fem comentaris perquè veyem que aquest assumpto vá á dar molt joch, *si no 's calla* com ve á dir la fulla.

La juventut escolar d' aquesta vila doná lo propassat diumenge en lo teatre del «Centre Católich» una funció extraordinaria, posant en escena la aplaudida obra de Ramos Carrión, «Levantar muertos» y la xistosa pessa «Los Asistentes», obtinguent los joves que hi prengueren part, nudrits y merescuts aplausos.

També 's cantá una composició á coro original dels Srs. Joan Coma, Camilo Xiol y Francisco Roca, que fou del agrado del públich y 'ns mostrá las esceptionals dots d' artista que adornan als esmentats companys.

Debem també fer menció del jove D. Enrich Seratacó, que 's portá com no era de esperar, ja que segóns nos digueren, sortía á las taulas per primera vegada.

La numerosa concurrencia sortí molt complacuda de la festa.

Imp. de J. Joseph.—Granollers